

get ved det. Vi ser i stigende grad, at man dækker sig ind under bandekriminalitet.

Det andet, vi i stigende grad ser, er, at man dækker sig ind under, at unge under 15 år begår den kriminelle gerning, for er man under 15 år, er man under den kriminelle lavalder. Så bliver der taget hånd om på en anden måde, end hvis man bliver bedømt efter det almindelige strafferetlige system. Vi foreslår, at den kriminelle lavalder sænkes til 12 år, og at strafudmålingen sker ved særlige ungdomsdomstole, der selvfølgelig tager hensyn til, at vi her har at gøre med nogle helt specielle forhold, fordi vi har at gøre med unge mennesker. Men at det skal være en del af det almindelige strafferetlige system, at man bliver straffet, når man begår en kriminel gerning, mener vi bør være åbenbart.

Så mener vi også, at forældre skal langt stærkere ind i billedet, og vi mener også, vi lovgivningsmæssigt kan tage nogle initiativer, der sikrer det. Vi har været på banen med forslaget om, at erstatningspligten udstrækkes videre end det, vi kender i dag, så forældre ved, at hvis børnene begår ildspåsættelser, hærværk, ting, der i den grad ikke bare skaber den utryghed, jeg omtalte før, men i virkeligheden også millionskader, brænder skoler ned, brænder daginstitutionerne, så koster det også på pengepungen for forældrene, hvis den unge ikke kan betale.

Så ønsker vi også, at vi gør øget brug af videoovervågning. Vi ønsker at få fremprovokeret, at kommunerne meget mere aktivt tager del i en debat om, hvordan man lokalt kan skabe tryghed. Det kan være på torve, det kan være på gågader, det kan være i butikcentre eller rundtomkring, hvor man færdes, og hvor det vil skabe en større tryghed, at man ved, at der er videoovervågning, dels i forhold til det rent præventive, at eventuelle kriminelle ved, at hvis de begår en kriminel handling, så bliver de afbilledet, dels i forhold til bevisførelsen efterfølgende, at man i langt højere grad kan bevise de kriminelle gerninger, der begås, så de skyldige kan blive straffet. Hvis vi skal fremprovokere kommunernes aktive brug af det her, kunne det være en idé at afsætte en pulje på finansloven, som kommunerne kan gøre brug af, hvor man giver det signal til kommunerne, at det bare er med at komme i gang, fordi man kan få statslig medfinansiering til det.

Endelig vil jeg nævne her, at vi ønsker en større fokus på de radikaliseringsprocesser, der foregår. Vi har forskellige instrumenter til det allerede i dag, men vi ønsker, at vi i videre omfang

får afdækket de kriminelle miljøer, vi jo ser, de radikaliserings-tendenser, vi ser.

Kl. 11:17

Vi har haft debatten om Hizb-ut-Tahrir som noget meget nærværende, vi har hele diskussionen om, at Islamisk Trossamfund involverer sig med Hizb-ut-Tahrir, hvilket jo i den grad betyder, at man har dialog med folk, der er meget tæt på nogle miljøer, som fornægter demokrati, folkestyre og de danske værdier, som det danske samfund bygger på. Det er for os uforståeligt, at man tror, at dialog med sådan nogle mennesker nytter. Meget tyder på at det gør den ikke. Man taler med mennesker, som taler med to tunger, som siger ét det ene sted og noget andet det andet sted. Vi tror på, at det er andre redskaber, som skal tages i brug, og at man skal have en langt mere hård og konsekvent kurs over for de her personer, end man har.

I virkeligheden kan man vel lettere omskrevet sige, at det er på tide, at bølleoptyøjer ikke belønnes med ungdomshuse, men giver straf og konsekvens fra samfundets side.

Vi har selvfølgelig i vores finanslovsoplæg mere traditionelle ting, som vi normalt diskuterer i forbindelse med en finanslov, som en forhøring af ældrechecken, større hensyn til svage, udsatte grupper, folk på sygedagpenge, der på grund af svære vilkår mister sygedagpengene, f.eks. en kræftramt. Hvordan kan vi i højere grad sikre, at man ikke bliver udsat for at miste sine sygedagpenge?

Vi har forholdet omkring vores unge, som vi mener man skal forbedre vilkårene for med hensyn til SU-regler og med hensyn til ligestilling af 18-19-årige med 20-årige og med hensyn til bevillingerne til ungdomsuddannelserne osv. osv.

Jeg vil selvfølgelig meget gerne også komme meget mere ind på dem i debatten. Men jeg har ment, at det, der var behov for lige præcis i dag, er, at vi nu som Folketing bliver enige om, at der er behov for en helt ekstraordinær indsats mod den utryghed, der er ved at komme i det danske samfund, og at vi tager nogle redskaber i brug, der sikrer det. Og derfor har jeg simpelt hen valgt at bruge min tale her i dag på i første omgang at koncentrere mig om det.

Kl. 11:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. For god ordens skyld læser jeg lige navnene op på de syv, som jeg har registreret til korte bemærkninger – hvis jeg skulle have overset en. Det er hr. Frank Aaen, hr. Jens Peter Vernersen, hr. Morten Bødskov, hr. Ole